

Április 6-i lecke

Krisztus egyszer és mindenkorra meghalt

Kulcsvers: "Krisztus nem egy emberi kézzel készített szentélybe ment be, amely csak másolata az igazinak, hanem magába a mennyországba, hogy most megjelenjen értünk Isten színe előtt. "
Zsidók 9:24

***Válogatott Szentírás:
Zsidókhoz írt levél 9, 23-28 versek***

Történelmi szempontból úgy tűnik, hogy ez a levél az első század átmeneti időszakában íródott az egyháznak. Abban az időben a zsidó hívők összességében nagy nehezen fogadták el, hogy a Szentlélek Kornéliuszra és házanépére történt kiadását követően a pogányok is hozzáférhetnek az ábrahámi ígérekhez. "Szentlélek szállt mindenkre, aki hallotta az üzenetet. A körülmetélt hívők, akik Péterrel együtt jöttek, megdöbbenek azon, hogy a Szentlélek ajándéka még a pogányokra is kiáradt.

Hallották ugyanis, hogy nyelveken beszélnek és dicsőítik Istent.

Erre Péter így szólt: "Bizonyára senki sem állhat az útjába annak, hogy vízzel megkeresztelkedjenek. Ők ugyanúgy megkapták a Szentlelket, mint mi." Cselekedetek 10:44-48.

"Krisztus most már főpapja lett minden jónak, ami eljött. Ő belépett abba a nagyobb, tökéletesebb mennyei sátorba, amelyet nem emberi kéz alkotott, és amely nem része ennek a teremtet világnak. Saját vérével - nem kecskék és borjak vérével - lépett be egyszer és mindenkorra a Legszentebb Szentélybe, és örökre biztosította megváltásunkat. A régi rendszerben a kecskék és bikák vére és az üsző hamuja tisztíthatta meg az emberek testét a szertartásos tisztátalanságtól. Gondoljunk csak arra, hogy Krisztus vére mennyivel inkább megtisztítja lelkiismeretünket a bűnös cselekedetektől, hogy imádhassuk az élő Istent." Zsidók 9:11-14

A pogányok apostolaként Pál világosan megértette a keresztény szenvedés filozófiáját, hogy ezáltal "részt veszünk Krisztus szenvedéseiben, amelyek az ő testéért, az egyházért folytatódnak". (Kolossé 1:24). Jézus szenvedéséből és halálából a tartós élet áldásai származnak mind az egyház, mind a világ számára. Azok, akik vele együtt hálnak meg és vele

együtt szenvednek, az isteni elrendezés szerint hozzájárulnak mások tartós jólétéhez - az egyháznak most, amikor életünket adjuk a testvérekért, és a világnak a és a földi messiási királyságban. Máté 6:10

Továbbá a Szentírás nagy világossággal megerősíti annak hatékonyságát, hogy Krisztus áldozati halála az Ő vérének kiontása által hogyan fog érvényesülni Isten országa alatt, hogy eltávolítsa Ádám eredeti bűnét, amelyet az édeni engedetlenség miatt Ádám elkövetett. Zsidók 9:22-23

A kulcsversünk azt állítja, hogy Krisztus egyszer meghalt mindenkiért. Azok, akik jelenleg az ő tanítványai, ha hűségesek, reménykedhetnek a mennyei jutalomban. Mindenki más lehetőséget kap arra, hogy az elkövetkező korszakban engedelmességgel és az igazságosság elveinek belsővé tételével földi életet nyerjen.

Istennek különleges helye van a tervében azok számára, akik jelenleg neki élnek. Ők Lélekkel született új teremtményekké válnak, akiknek a kiengesztelődés szolgálata adatott. (2Korinthus 5:17-20). Krisztus kiontott vére a kiengesztelődés alapja, és a mi kiváltságunk, hogy erre mutassunk rá

az emberekre, mint az egyetlen útra, amely az életre vezet. Ez lesz a jövő nagy munkája, amikor Krisztus országa már működik, és amikor a szentek vele együtt uralkodnak. (Jelenések 20:6). Nekünk azonban most meg kell tennünk, amit csak tudunk. A mostani áldozatos erőfeszítéseink felkészítenek bennünket a későbbi nagyobb lehetőségekre. Az, hogy méltóak vagyunk-e arra, hogy részt vegyünk a holnap nagy munkájában, attól függ, hogy ma szeretetteljes érdeklődést tanúsítunk-e embertársaink iránt.